

Grupp 8

FCI-nummer 312

FCI-standard på engelska publicerad 1999-02-05

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1987-06-24

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2020-11-20

NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER

Ursprungsland/ hemland	Kanada
Användningsområde	Apporterande fågelhund
FCI-klassifikation	Grupp 8, sektion 1, Med arbetsprov
Bakgrund/ändamål	Nova scotia duck tolling retriever (tollare) utvecklades på Nova Scotia-halvön i början på 1800-talet för att ”tolla” (eller locka) och apportera sjöfågel. Den ”tollande” hunden springer, hoppar och leker längs stranden fullt synlig för andflocken. Ibland försvinner hunden utom synhåll för att, med hjälp av den gömda jägaren som kastar små pinnar eller bollar till hunden, snabbt dyka upp igen. Hundens lekfulla beteende väcker ändernas nyfikenhet och de luras att komma inom skotthåll. Den sänds därefter ut för att apportera de skjutna fåglarna.
Helhetsintryck	Rasen skall vara en medelstor, kraftfull, muskulös, kompakt och välbalanserad hund med medelkraftig till kraftig benstomme. Den skall vara en i hög grad vig, rörlig, alert och beslutsam. Många tollare har ett något sorgset uttryck som dock ändras till intensiv koncentration och upphetsning så fort hunden börjar arbeta.
Uppförande/karaktär	Rasen skall vara intelligent, lättdresserad och ha stor uthållighet. Den skall vara en stark och skicklig simmare, en naturlig och säker apportör såväl på land som i vatten och redo för arbete i samma ögonblick som den minsta uppmaning till apportering ges. Under arbete har rasen ett snabbt, framrusande sätt med huvudet nästan i linje med ryggen och svansen med sitt mycket rikliga behäng, i ständig rörelse. Den starka apporteringslusten och lekfullheten är nödvändiga egenskaper för rasens specifika arbetsätt.
Huvud	Huvudet skall vara skarpskuret och något kilformat. Hos en hanhund av medelstorlek skall längden på huvudet, från nospets till nackknöl, vara cirka 23 cm. Huvudets storlek skall dock stå i proportion till kroppens storlek.
Skallparti	
Skalle	Den breda skallen skall endast vara svagt rundad och utan framträdande nackknöl. Ett bra mått för en medelstor hanhund är ca 14 cm mellan örirkonen avsmalnande till ca 4 cm vid nosryggen.
Stop	Stopet skall vara måttligt markerat.

Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall avsmalna mot spetsen. Näsborrharna skall vara väl öppna. Pigmentet skall vara köttfärgat och harmoniera med pälsfärgen eller vara svart.
Nosparti	Nospartiet skall avsmalna med en tydlig linje från stop till nosspets. Underkäken skall vara kraftigt men inte framträdande. Den skall bilda en nästan rät linje från mungipa till käkbenets hörn med större djup vid stopet än vid nostryffeln. Pälsen på nospartiet skall vara kort och fin.
Läppar	Läpparna skall vara tämligen åtsmitande och i profil forma en mjuk kurva utan hängande mungipor. Pigmentet skall vara köttfärgat och harmoniera med pälsfärgen eller vara svart.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara tillräckligt kraftiga för att kunna bära en stor fågel. "Mjuk" mun är väsentligt. Komplet saxbett.
Kinder	Kinderna skall vara flata.
Ögon	Ögonen skall vara ansatta väl isär samt vara medelstora och mandelformade. De skall vara bärnstensfärgade eller bruna. Ögonlocksranderna skall ha samma färg som läpparna.
Öron	Öronen skall vara trekantiga och medelstora. De skall vara ansatta högt och långt bak på skallen. Vid basen skall de vara endast svagt höjda. Öronen skall ha bra behäng på vikingens baksida och kort päls på de rundade örontipparna.
Hals	Halsen skall vara väl ansatt, medellång och mycket muskulös utan tendens till överflödigt halsskinn.
Kropp	
Överlinje	Rygglinjen skall vara plan.
Rygg	Ryggen skall vara kort och plan.
Ländparti	Ländpartiet skall vara starkt och muskulöst.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup och nå till armbågarna. Revbenen skall vara väl välvda, varken tunnformade eller flata.
Underlinje och buk	Buklinjen skall vara måttligt uppdragen.
Svans	Svansen skall följa på det naturligt mycket svagt sluttande korset. Den skall vara bred vid ansättningen och nå åtminstone till hasen. Behänget på svansen skall vara mycket rikligt och yvigt. Svansen får bäras under rygglinjen utom när hunden är alert, då den bärs högt över ryggen, dock utan att någonsin vidröra kroppen.

Extremiteter

Framställ

Skulderblad

Skulderpartiet skall vara muskulöst. Skulderbladen skall vara väl tillbakalagda och väl åtliggande. De skall bilda en god manke samt sluttande övergå i den korta ryggen.

Överarm

Överarm och skulderblad skall vara ungefär lika långa.

Armbåge

Armbågen skall ligga tätt an mot kroppen och varken vridas inåt eller utåt utan röra sig fritt och jämnt.

Underarm

Frambenen skall ge intryck av parallella kolonner, raka och med kraftig benstomme.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara starka och svagt sluttande.

Framtassar

De kraftigt simhudsförsedda tassarna skall vara medelstora, slutna och runda med väl välvda tår och tjocka trampdynor. Sporrar på frambenen kan avlägsnas.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är enligt lag förbjuden i Sverige.

Bakställ

Helhet

Bakstället skall ge ett muskulöst, brett och kvadratisk intryck. Fram- och bakbensvinklar skall vara i balans med övre och nedre delar ungefär lika i längd.

Lår

Låren skall vara mycket muskulösa.

Knäled

Knäleden skall vara väl vinklad.

Has/Hasled

Hasen skall vara lågt ansatt och varken inåt- eller utåttriden.

Baktassar

De kraftigt simhudsförsedda tassarna skall vara medelstora, slutna och runda med väl välvda tår och tjocka trampdynor. Sporrar kan avlägsnas.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är enligt lag förbjuden i Sverige.

Rörelser

Tollaren förenar ett intryck av kraftfullhet med rörelser som är spänstiga och lediga. Frambensrörelserna skall ha god räckvidd och påskjutet från bakbenen skall vara kraftfullt. Tassarna skall varken vrida sig inåt eller utåt och benen skall röra sig på en rät linje. När farten ökar rör sig benen alltmer in mot kroppens mittlinje medan rygglinjen förblir plan.

Päls

Pälsstruktur

Rasen är framavlad för att apportera i iskalla vatten och måste ha en vattenavvisande dubbelpäls. Täckhåret skall vara medellångt och medelmjukt. Underullen skall vara mjukare och tät. Pälsen kan få vara svagt vågig på ryggen, men skall i övrigt vara rak. En del vinterpälsar kan bilda en lång, lös lock på strupen. Behänget skall vara mjukt på strupen, bakom öronen och på lårens baksidor. Frambenen skall ha måttligt med behäng.

Färg

Olika nyanser av rött eller orange med ljusare färgton på behäng och svansens undersida. Vanligtvis förekommer vita tecken på minst ett av följande ställen: svansspetsen, tassarna (inte överstigande mellanhand/-fot), bröstet och som bläs. En hund av i övrigt hög kvalitet skall inte dömas ner för att den saknar vita tecken.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Idealmankhöjd för hanhund över 18 månaders ålder: 48–51 cm
Idealmankhöjd för tik över 18 månaders ålder: 45–48 cm
En avvikelse från ideelhöjden med $\pm 2,5$ cm är tillåten.

Vikt

Vikten skall stå i proportion till mankhöjd och benstomme.
Riktlinjer: 20–23 kg för vuxen hanhund
17–20 kg för vuxen tik

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Nosparti som är konkavt eller konvext.
- Brant stop.
- Nostryffel som är ljust köttfärgad ("grisskär").
- Annan färg på nostryffel, ögonlockskanter och ögon än den standarden föreskriver.
- Överbett.
- Stora, runda ögon.
- Kropp som hos vuxen hund saknar massa.
- Karprygg, svankrygg.
- Ländparti som är svagt.
- Svans buren nedan rygglinjen när hunden är i rörelse.
- Svans som är för kort; svansknyck eller svans som är så nedböjd att den vidrör ryggen.
- Mellanhänder som är svaga.
- Tassar som är tunna, platta och spetiga.
- Öppen päls, (lös och inte tillräckligt tät).
- Mer än 2,5 cm över eller under idealmankhöjd.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Flerfärgad nostruffel.
- Överbett med mer än 3 mm.
- Underbett, sned käke.
- Avsaknad av simhud mellan tårna.
- Vitt på skuldrorna, runt öronen, på nacken, över ryggen eller på flankerna.
- Silvertonad päls, grått eller svarta partier i pälsen.
- Varje annan färg än rött eller nyanser av orange.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964